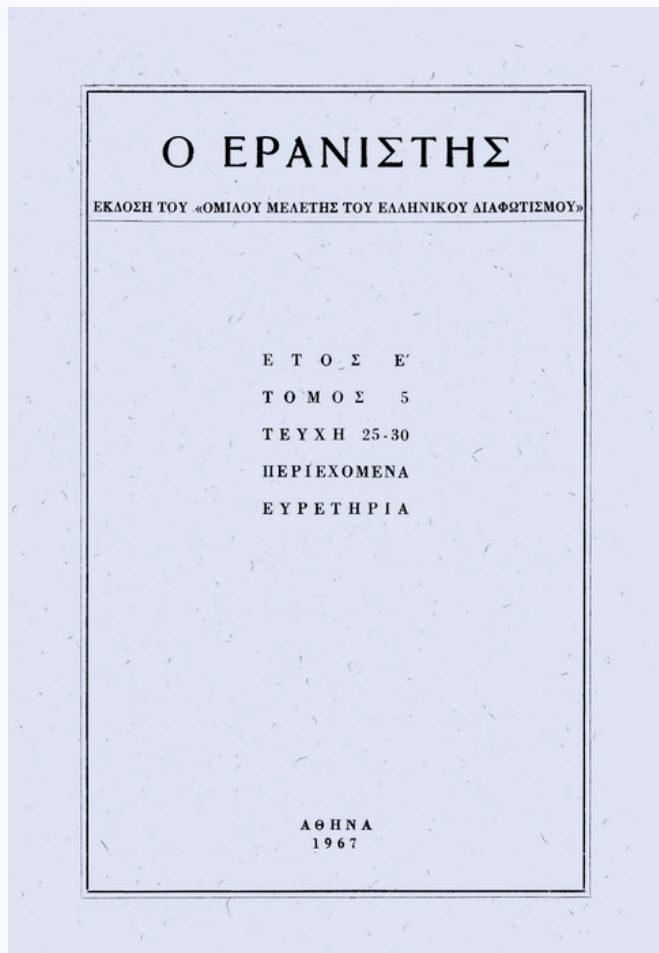

The Gleaner

Vol 5 (1967)

Η έρευνα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη

Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

doi: [10.12681/er.10506](https://doi.org/10.12681/er.10506)

Copyright © 2016, Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Νυσταζοπούλου Μ. Γ. (2016). Η έρευνα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη. *The Gleaner*, 5, 174–175.
<https://doi.org/10.12681/er.10506>

μας όλον τὸν πλοῦτο τῶν γνώσεων τὸν ὁποῖο περιμένουμε ἀπὸ αὐτήν, θὰ συντελοῦσε καὶ σιὴν ἀνίχνευση φύλλων ποὺ λανθάνουν. Ἀπὸ συζητήσεις τὶς ὁποῖες ἔτυχε νὰ κάνω ἐπάνω στὰ θέματα αὐτὰ μὲ μέλη τοῦ ΟΜΕΔ ἐβεβαιώθηκα ὅτι ὁ Ὅμιλος θὰ ἔδειχνε προθυμία στὸν συντονισμό ἐνὸς ἔργου ἐπάνω σιὴν γραμμὴ τὴν ὁποία ὑπέδειξα ἐδῶ.

Κ. Θ. Δημαρᾶς

Η ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Les Etudes Sud - Est Européennes en Roumanie. Guide de documentation avec une introduction de Virgil Cândea. Bucarest 1966. 8°. Σελ. 265 (πολυγραφημένες).

Ἡ Διεθνὴς Ἑνωσις Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἔκρινε ἀπαραίτητο νὰ περιλάβῃ στὸ πρόγραμμά της τὴ σύνταξη ἐπιστημονικῶν ὁδηγῶν καὶ καταλόγων σχετικῶν μὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὁργανισμοὺς καὶ τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἰδρύματα τῶν χωρῶν τῆς ΝΑ. Εὐρώπης καθὼς καὶ μὲ τὶς ἔρευνες στὸν τομέα τῶν νοτιοανατολικῶν σπουδῶν. Ἀκριβῶς ἡ παραπάνω ἐργασία ἀνταποκρίνεται σ' αὐτὸ τὸ αἶτημα καὶ παρέχει μιὰ λεπτομερῆ καὶ κατατοπιστικὴ εἰκόνα τῶν βαλκανικῶν σπουδῶν στὴ Ρουμανία. Ἀλλὰ ὁ «Ὁδηγὸς» αὐτὸς δὲν ἀπενθύνεται μόνον στὸν εἰδικὸ μελετητὴ τῶν προβλημάτων τῆς ΝΑ. Εὐρώπης: παρουσιάζει γενικότερα τὴ σημερινὴ κατάσταση καὶ τὴ δραστηριότητα τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν κέντρων ἐρεῦνης τῆς Ρουμανίας σ' ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς κλάδους.

Ἀναλυτικότερα, τὸ πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου (σελ. 7-164) ἀναφέρεται σιὴν ἀνωτάτῃ ἐκπαίδευση (σελ. 7-35), στὰ ἰνστιτοῦτα καὶ κέντρα ἐρεῦνης (σελ. 37-61), στὶς ἐπιστημονικὲς ὁργανώσεις (σελ. 63-77), στὰ Ἀρχεῖα καὶ τὶς Βιβλιοθῆκες (σελ. 79-114), στὶς συλλογὲς καὶ τὰ μουσεῖα (σελ. 121-164), παρέχοντας τὸ ἱστορικὸ, τὴ διάρθρωση, τοὺς σκοποὺς καὶ τὴ δραστηριότητα κάθε ἰδρυματος. Ἀπὸ αὐτὰ σημειώνουμε ἰδιαίτερα τὸ Ἰνστιτοῦτο Μελετῶν ΝΑ. Εὐρώπης (σελ. 41), ποὺ ἰδρύθηκε στὰ 1963 καὶ περιλαμβάνει τέσσερα τμήματα: α) Ἱστορία καὶ Ἀρχαιολογία, β) Γλῶσσα καὶ Λογοτεχνία, γ) Ἐθνογραφία, Λαογραφία καὶ Τέχνη, δ) Οἰκονομία, Κοινωνιολογία καὶ Δίκαιο τῶν λαῶν τῆς ΝΑ. Εὐρώπης, ἐκδίδει δὲ τὸ

τριμηνιαίο περιοδικό «Revue des Etudes Sud-Est Européennes»· επίσης τὸ Ἰνστιτοῦτο Nicolas Iorga (σελ. 47-48), τὴν Ἑθνικὴ Ἐπιτροπὴ Σπουδῶν ΝΑ. Εὐρώπης (σελ. 66), τὴν Ἑταιρεία Ἱστορικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν (σελ. 71). Ἐξ ἄλλου ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ Κρατικὰ Ἀρχεῖα στὸ Βουκουρέστι καὶ στὸ Ἰάσιο περιέχουν σημαντικὸ ἀριθμὸ ἑλληνικῶν ἐγγράφων καὶ χειρογράφων.

Στὸ δεῦτερο μέρος τοῦ βιβλίου (σελ. 165-253) περιέχεται Βιβλιογραφία σχετικὴ μὲ τὶς κοινωνικὲς καὶ ἀνθρωπιστικὲς σπουδὲς στὴ Ρουμανία. Ἐπισημαίνουμε τὴ Βιβλιογραφία περιοδικῶν, λεξικῶν, βιβλιογραφικῶν, γεωγραφίας κ.ἄ. Εἰδικότερα ὁ μελετητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ μπορεῖ νὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ ἐδῶ πολὺτιμα στοιχεῖα : ἐνδεικτικὰ μνημονεύουμε τὰ δημοσιεύματα σχετικὰ μὲ τὴ δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων λογίων στὸ Ἰάσιο καὶ στὸ Βουκουρέστι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Φαναριωτῶν (σελ. 166), τὰ ἑλληνικὰ βιβλία ποὺ τυπώθηκαν στὴ Ρουμανία (σελ. 170), τὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα (σελ. 171), τὶς συλλογὲς μεσαιωνικῶν ἐπιγραφῶν (σελ. 200-202), τὶς ἑλληνορουμανικὲς σχέσεις (σελ. 206), καὶ τὴν ἐπίδραση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας πάνω στὴ ρουμανικὴ (σελ. 223).

Τὸ βιβλίο τοῦτο, γραμμένον κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ κατατοπιστικό, δείχνει πόσο ἔχουν προαχθῇ οἱ ἱστορικὲς ἔρευνες στὴ Ρουμανία καὶ τονίζει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὅτι ἡ ἐνημέρωση στὴ ρουμανικὴ βιβλιογραφία εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴ μελέτη τῶν βαλκανικῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἑλληνικῶν θεμάτων. Γιατὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἦταν στενὲς οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὸν Ἑλληνισμό καὶ στὶς ρουμανικὲς χῶρες κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ μεγάλος ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξαν οἱ Φαναριῶτες στὶς παραδουνάβιες ἡγεμονίες κατὰ τὸν ΙΖ'-ΙΘ' αἰ. Ἡ συμβολὴ τῆς ρουμανικῆς ἐπιστήμης στὴν ἔρευνα αὐτῶν τῶν θεμάτων εἶναι σημαντικὴ.

Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΔΥΟ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Τὶς προάλλες (19 Ὀκτωβρίου 1967) συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Σπυρ. Γ. Παππά (Spyridion Pappas, ὅπως ἐπέγραφε ὁ ἴδιος στὰ γαλλικὰ τὶς πολὺτιμες ἱστορικὲς μελέτες

του). Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου αὐτῆς ἀποφασίσαμε νὰ δώσουμε μίαν σκιαγραφία τοῦ Σπύρ. Γ. Παππά, σπουδαίου ἐρευνητῆ τῆς ἐθνικῆς μας γραμματείας τῶν Ναπολεοντειῶν χρόνων, μαζὶ μὲ μίαν βασικὴ βιβλιογραφία τῶν κυριωτέ-